

# ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

## ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . Δρ. 8  
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . . . Φρ. Δρ. 10

## ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡὺσα αἰτήσις ἀπευσθύνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**  
Ἀθ ἡ ν α ς

## ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου 1898 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898· καὶ ὁφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξαεταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

**Ἐν τῇ Βουλῇ**, κατὰ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐξεδηλώθησαν ἐκ μέρους τοῦ Δηλιγιαννικοῦ κόμματος, ὅπερ ἔχει εἰσέτι τὴν πλειονοψηφίαν, τάσεις πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως. Πρὸ πολλοῦ ἐκυκλοφόρουν διαδόσεις ὅτι τὸ κόμμα τοῦτο, μόλις ἀποπερατωθὺν αἱ περὶ τοῦ δανείου διαπραγματεύσεις, ἡννοεῖ νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας· ὅντως δὲ τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς ἀναβάς ἐπὶ τὸ βῆμα ἐθεσεν ὑπὸ ἀμφιβολίαν τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνην τῆς βουλῆς. Ὁ δὲ πρωθυπουργὸς κ. Ζαΐμης δὲν ἠθέλησε νὰ θέσῃ ὑπὸ ψηφοφορίαν τὸ ζήτημα τοῦτο.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς προχθὲς Δευτέρας γενικὴ ἐπεκράτει πεποίθησις ὅτι ἡ ἀπόπειρα πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως ἤθελεν ἐπαναληφθῇ· οὐδεὶς δ' ὑπῆρχε διασταγμὸς ὅτι οἱ ἐπιφανεῖς τοῦ Δηλιγιαννικοῦ κόμματος ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἤθελεν ἀπόσχει τοιοῦτου παρακινδυνευμένου διαδήματος.

Αἱ περιστάσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας τὸ Κράτος καὶ ἐν γένει αἱ υποθέσεις αἱ ἀφορώσαι σύμπαντα τὸν Ἑλληνισμόν εὐρίσκονται, γενικῶς ἐλέχθη ὅτι δὲν ἐπέτρεπον τοιαύτην ὑπουργικὴν μεταβολὴν καὶ μάλιστα τὴν ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ἐκ νέου ἀνοδὸν τοῦ πρῶν πρωθυπουργοῦ. Ἡ μεταβολὴ αὕτη συντελουμένη καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ εὐμένεια τῆς Εὐρώπης ἐπεδαφιλεῦθη εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος κατὰ τρόπον ὅστις ἐκπλήσσει καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς, ἤθελε παροργίσει τοὺς φίλους τῆς Ἑλλάδος, διότι, ὡς φρονοῦσι, οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολούμενοι, οἱ φίλοι οὗτοι θεωροῦσιν, ὑπὸ πολλὰς ἐσφύσεις, ὑπαίτιον τῆς παρακοῆς πρὸς τὰς παρακελεύσεις τῆς Εὐρώπης τὴν τότε κυβερνήσιν ὡς μὴ δυνηθεῖσαν νὰ συγκρατήσῃ διὰ στιβαρὰς χειρὸς τὴν ὁρμὴν τοῦ ἐν ἀγνοίᾳ διατελοῦντος πλήθους.

Φαίνεται ὅτι τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχε καὶ ἡ Α. Μ. Βασιλεὺς, ὅστις καλέσας παρ' ἑαυτοῦ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Ζαΐμην τὸν παρεκάλεσεν ὅπως ἐξακολουθήσῃ νὰ κυβερνᾷ τὴν χώραν μετὰ τῆς αὐτῆς δικαιοσύνης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους. Ὅπως δὲ ἀπαλλάξῃ αὐτὸν τῆς ἐνοχλητικῆς στάσεως τῆς πλειονοψηφίας ἐν τῇ Βουλῇ ἐνεχείρησεν αὐτῷ Βασιλικὸν Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκηρύσσετο ἡ λήξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς· ὁ δὲ κ. Ζαΐμης προσελθὼν τὴν Δευτέραν εἰς τὴν Βουλὴν ἀνέγνω τὸ Διάταγμα τοῦτο ἐνώπιον ζωηρῶν χειροκροτημάτων τῶν βου-

λευτῶν τῶν ἄλλων πολιτικῶν μερίδων καὶ τῶν ἀκροατηρίων.

Γενικῶς τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ Βασιλέως ἐπεδοκιμάσθη ὑφ' ὅλων τῶν πολιτῶν. Τὸ ἔθνος σήμερον δὲν πρέπει νὰ ὑφίσταται τὰς τὰς συνεπειὰς τῶν ἀρχομανῶν πολιτευτῶν, ἀλλὰ δεόν νὰ βαδίζῃ τὴν ὁδὸν τῆς εὐμερίας, τῆς κανονικῆς λειτουργίας καὶ τῆς προόδου. Διὰ τῆς ἀρπαγῆς τῆς ἐξουσίας, πότε ὑπὸ ταύτης πότε ὑπ' ἐκείνης τῆς πολιτικῆς μερίδος, δὲν ἐξασφαλίζεται διὰ τὸ μέλλον ἡ εὐδοκίμησις τῶν ἐθνικῶν υποθέσεων· ἀλλὰ τοῦναντίον παράγεται χάος ἀπαισιώτερον ἐκείνου ὅπερ συνέτριψεν ἄχρι τοῦδε τὸ ἑλληνικὸν Κράτος.

Δὲν γνωρίζομεν διὰ ποίους λόγους οἱ ἐπιφανεῖς πολιτευταὶ ἔσπευδον τόσον νὰ ἀνατρέψωσι τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐπικαθήσωσιν αὐτοὶ εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Πάντως πόνος ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ὑποδούλου ἑλληνισμοῦ, τοῦ ὑφισταμένου νῦν τὰς συνεπειὰς τῶν ἀβούλων πολιτικῶν, δὲν ἐνέπνεεν αὐτοὺς· ὥρμωτο ἀπὸ ἰδιοτελεῖς σκοποὺς καὶ ἄμετρον φιλοδοξίαν εἰς ἣν ἡ Βασιλικὴ πρόνοια, ἔθηκε φραγμὸν. Ὅτε τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους ἀπῆλθον τὴν σφύρα αὐτῶν συμβουλήν καὶ σύμπραξιν ὑπελείφθησαν κατὰ πολὺ καὶ αὐτῶν τῶν μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτικῶν· δὲν ἠκούσθη τότε ἡ φωνὴ αὐτῶν· δὲν εἶπον τίποτε διαφέρον ἀπὸ τὰς σκέψεις ἡμῶν τῶν ἐν σκότει καὶ ἀγνοίᾳ πολιτῶν. Τώρα ὅμως, ὅτε παρετέθη ἡ τράπεζα καὶ παρετέθη ἐπ' αὐτῆς λουκούλιον *πι λ ᾱ φ ι*, ὡς ἀρπακτικὰ ὄρνεα ἐτάνυσαν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἠτοιμάσθησαν νὰ ἐπιπέσωσι καὶ λεηλατήσωσι τὴν τράπεζαν.

Οὕτω δὲ ἐξησφαλίσθη ἡ κανονικὴ λειτουργία τῶν υποθέσεων τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων ὧν ἤθελεν, ἀναντιρρήτως ἀνασταλῇ, ἡ λύσις. Ὁ δὲ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλίσσης τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν ἄλλων βασιλοπαίδων ἀπῆλθεν ἐκ τῆς πρωτεύουσας, ὅπως ἐορτάσῃ τὴν ἐπέτειον τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους· εἰς Καλάβρυτα, εἰς τὴν μονὴν τῆς Ἀγίας Λαύρας, ἐκεῖ ὅπου πρῶτον ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς Ἀνεξαρτησίας ὁ Γερμανὸς Παλαιὸν Πατρῶν, καλῶν εἰς ἐλευθερίαν τὸ δουλεῖον καὶ τυραννόμενον ἑλληνικὸν γένος. Εἶνε ἀληθῶς συγκινητικὴ ἡ ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως ὅπως, ἐν ἡμέραις ἐθνικῆς ὁδύνης, ζητήσῃ ἀνακούφισιν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀγίας Λαύρας ἔδαφος ὑπὸ τὰ λάβαρα τοῦ ἡρωικοῦ ἀγῶνος.

Κατελήξαμεν ἐκεῖ ὅθεν εἶδε νὰ ἀρχήσωμεν· ἀλλὰ παρήγορον πάντοτε εἶνε ὅτι ἐκτραπέντες λεληθότως τῆς ἀληθοῦς ἐδοῦ καὶ εἰς ὀλεθρον περιπεσόντες ἀναμνηστικόμεθα ποῖα ἡ ἀληθὴς καὶ δὲν ὀκνοῦμεν καὶ μακρὰν εἶτι νὰ ἀπέλθωμεν πρὸς ἀναζήτησιν αὐτῆς. Ἡ Ἀθηναϊκὴ δημοσιογραφία ἐπωφελήθη τῆς περιστάσεως ταύτης νὰ εὐχηθῇ ὅπως ὁ

βασιλεὺς, μετὰ τὰ ἐθνικὰ ἀτυχήματα, ἐπισκεπτόμενος τὰ ἐρείπια τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος, δυνηθῇ νὰ ἀντλήσῃ νέον σθένος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ ἐδραϊώσιν τοῦ διασαλευθέντος ἐθνικοῦ γοήτρου.

Ὅπως ἀνέστειλε τὴν ὁρμὴν τῶν ταύτην ὁ Βασιλεὺς εἶθε καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀναστείλῃ ὁμοίας ἐπικινδύνους διὰ τὰ συμφέροντα τῆς χώρας πράξεις. Διότι οὕτω μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἐπιβλαβῶν συνηθειῶν, αἵτινες πάντοτε ζημίας ἐπροξένησαν εἰς τὸ ἔθνος.

## ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΜΟΛΙΣΤΗΣ

Τὰ ἐκπαιδευτήρια Μολίστης κέκτηνται τὸ ἐπώνυμον «Σπυριδώνειος σχολῇ» ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ μακαρίτου ἀειμνήστου Σπυριδωνοῦ Ν. Εἰνοῦ, ὅστις ἀντάξιος γόνος τῆς εὐάνδρου Ἡπείρου ἐπόμενος τῷ παραδείγματι ἄλλων φιλομούσων Ἡπειρωτῶν ἐγκατέλιπε ἀποθήσκων διὰ διαθήκης 400 φλωριὰ ἀυστριακά πρὸς συτήρησιν τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς φίλης πατρίδος τοῦ Μολίστης, ἐτήσιον εἰσόδημα οὐχὶ εὐκαταφρόνητον, ἣν περιουσίαν ἐκτίσαστο ὑποβαλὼν ἑαυτὸν εἰς στερήσεις παντοίας καὶ σὺν μόχθῳ καὶ ἐντίμως ἐργαζόμενος ὑπὲρ ἐκπληρώσεως τοῦ εὐγενοῦς σκοποῦ τοῦ, τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν τέκνων τῆς Μολίστης· ἐγκατέλιπε δὲ ἐκτελεστέην τῆς διαθήκης τὴν εὐγενεστάτην συζυγόν του κ. Ζίγκαν Σπ. Ν. Εἰνοῦ, ἥτις πιστῶς ἐκτελεῖ τὰ τῆς διαθήκης μεριμνῶσα ὅπως πραγματοποιηθῇ ὁ πόθος τοῦ κοιδίμου συζύγου τῆς, ἀποστέλουσα τακτικῶς εἰς Μολίσταν τὰ διὰ ἐκπαιδευτήρια αὐτῆς προωρισμένα χρήματα ἀδιαλείπτως δὲ ζητεῖ πληροφορίας περὶ τῆς καλῆς δευτετήσεως τῶν χρημάτων ὅπως ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει καθυστερήσῃ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν, οὐχὶ διὰ παντός πολλοῦ γε καὶ δεῖ, διότι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὰ εὐγενῆ αἰσθηματα αὐτῆς καὶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ προσφιλοῦς αὐτῆς συζύγου, ὅστις ἐπαναπαύεται σὺν τῇ πεποιθῆσει ὅτι ἡ εὐγενὴς ψυχὴ τῆς συζύγου αὐτοῦ οὐδέποτε θὰ διαταράξῃ αὐτὸν ἐν τοῖς νεκροῖς διαστρέφουσα τὴν διαθήκην.

Ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄνθρωποι αἵτινες ἐνῷ ὑπεχρεῶντο ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των νὰ ἐνθαρρύνωσι τὴν κυρίαν Ζίγκαν ἐν τῇ ἐκτελείᾳ τῆς διαθήκης καταβάλλουσι προσπάθειας ῥαδιουργούντες, συκοφαντοῦντες δι' ἀτομικὰ συμφέροντα ἢ διὰ λόγους μικροφιλοτιμίας ὅπως πεισθῇ ἡ κ. Ζίγκα ὅτι μὴ γενομένης καλῆς χρήσεως τῶν χρημάτων ὀφείλει νὰ καθυστερήσῃ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν, καὶ οὕτως κορέσῃ τὰ πάθη τῶν ἀποστερουμένων τὴν πατρίδα τῶν σπουδαίου κληροδοτήματος συντελοῦντες τὸ κατ' αὐτοὺς εἰς τὴν ἀμαθειαν τῶν τέκνων τῆς πατρίδος των, τὴν ρίζαν πολλῶν κακιῶν καὶ. οὗτοι εἶνε αἱ κ.κ. Χρηστάκης Οἰκονομίδης κ. Κωνσταντῖνος Χατζῆς ἀμφότεροι ἐκ Μολίστης καταγόμενοι· τὰ ἐλαττήρια τῆς ἐπικαταράτου ταύτης συμπεριφορᾶς καταχθονίου εἶνε τοῦ μὲν πρώτου τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, διότι δημοδιδάσκαλος ὢν ἐν τῇ Σπυριδωνείῳ σχολῇ ἀπελύθη ἐπὶ ἀνικαρότητι καὶ ἀμελείᾳ ἀσυγγνώστῳ πρὸς ἐκτελέσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, καὶ τοι ἡ Μολίστα λόγῳ

πατριωτισμού και ἐλπίζουσα τὴν βελτίωσιν αὐτοῦ ἡνέχθη αὐτὸν διατηροῦσα αὐτὸν ὡς δημοδόχον ἐπὶ δεκατέσσαρα ὅλα ἔτη, καὶ ᾗς οὗτος ἐκτός δι' ὑπερησίας περᾶται δι' ἀθελίαν μίσαν καταραδιουργῶν παρὰ τῇ κ. Ζίγκη νὰ ἀνακτήσῃ τὴν θέσιν του ἐν Μολίστῃ, τοῦ δὲ δευτέρου ὅπλα δὴ τοῦ κ. Χατζῆ ἐλατρία εἶναι ἡ μικροπολιτικὴ τοῦ νὰ διοικῇ αὐτὸς τὴν Μολίστα καὶ νὰ διαχειρίζεται τὰ χρήματα ὑποκελίζων ἄλλους ἐντίμους συμπολίτας του, αἵτινες ἐμπνέουσιν μεγίστην ἐμπιστοσύνην ἐπὶ εὐσεβοῦς διαχειρίσει τῶν χρημάτων τῶν προωρισμένων πρὸς τὴν τήρησιν τῶν ἐκπαίδευσης, οἵτι εἶναι ὁ κ. Ζήσης Σινὸς καὶ ἄλλοι δεδοκιμασμένοι πίστεως καὶ πατριωτισμοῦ αἵτινες καὶ ἐκ τοῦ ἰδίου βαλαντίου δαπανῶσι καὶ προξενεῖ πολλὴν ἀγαθὴν τῇ πατρίδι ἐγένοντο.

Παραλείποντες νὰ κἀμωμεν μνείαν τῶν ἄλλων ὑπερησίων τοῦ κ. Ζήσου Σινὸς ἀρκούμεθα νὰ ἀναφέρωμεν τὰς τελευταίας καὶ προσφάτους τῇ πρωτεύουσῃ τούτου συνέλξει διὰ συνεισφορὰς ἐν Βουκορεστῷ σεβαστὸν ποσὸν χρημάτων πρὸς συμπλήρωσιν κενῶν τοῦ μοναστηρίου καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκῶν τῆς κοινότητος Μολίστης ἡγορασθῇ τῇ πρωτεύουσῃ ὡσαύτως τοῦ ἰδίου μία πυροσβεστικὴ ἀντλία χρησιμωτάτη διὰ τὴν Μολίσταν, ἀνήκει τὰς ῥοδοιουργίας παρὰ τῇ κ. Ζίγκη, διότι καίτοι ἡ κ. Ζίγκη κέντηται ἱκανὴν σύνεσιν καὶ πατριωτισμὸν μὴ δίδουσα πίστην εἰς συκοφαντίας ἐνέωρθε καθήκον νὰ ἐξετάσῃ τὰ διὰδόντα περὶ κακῆς χρήσεως τῶν χρημάτων, καὶ ὡς ἀπεδείχθη τὰ χρήματα διατίθενται καλῶς μάλιστα ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ κ. Ζήσου Σινὸς οὐχὶ μόνον οὐδεμία κατὰχρησις ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ περισσεύματος ἐπρωστατεῖσθαι δέκα πέντε περίπου οἰκογενεῖαι ἔχουσιν ἀπλότων ἀνάγκην περιβλήσεως.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» κατὰ καθήκον θεωρεῖ ἀξίους συγχαίρειν τοὺς ρηθέντας κατοίκους τῆς Μολίστης κ. κ. Χο. Οἰκονομίδη κ. Κωνστ. Χατζῆν, ἀξίους δὲ εὐγνωμοσύνης ὑπὸ τῶν κατοίκων Μολίστης καὶ πάσης Ἡπείρου τὴν κ. Ζίγκην Σπ. Ν. Σινὸν τὴν ἐμφερμένην εὐγενὴν αἰσθημάτων, ἥτις πεποιθήμεν ἐστὶ ἐν τῇ διακρινούτῃ αὐτὴν συνέσει οὐδέποτε θέλει παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν ταχέαν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων εἰς Μολίσταν καὶ ἥτις ἐστὶν τὸ μοιραῖον τέλος τῆς θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ τακτοποιήσῃ τὰ τῆς διαθήκης συντελούσα ὅπως τὸ ἐκ 14,000 χιλ. φλωρίων ἐτήσιον εἰσόδημα λαμβάνεται τακτικῶς ὑπὸ τῆς Μολίστης. Τελευτώντας ἀναγκαῖον κρίνομεν νὰ ποιησώμεθα ἔρπον μνείαν τοῦ χρηστοῦ καὶ νουνεχοῦ ἀντιλήπτοῦ τῆς κ. Ζίγκη κ. Ματθαίου Χρήστου ἢ Χρηστέσκου, ὅστις οὐκ ὀλίγας θυσίας ὑφίσταται ὑπὲρ τῆς κοινότητος Μολίστης.

## ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἐξ Ἰωαννίνων γράφουσιν ἡμῖν ἐπὶ τὴν διοίκησιν πρὸς τὸν ἐσχάτως μεταβάντα εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. Δοκὸν γενικὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτήσαστο ἐπιδιοικήσιν παρὰ τὸ σύνθημα ὑποδοχῆν, κατὰ τὴν κατὰ τὰ διεθνή νόμιμα ἐπισήμην ἐπίσχεσιν τοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν (Βασιλῆ) τῆς Ἡπείρου. Τοῦτο οὐκ ὀλίγον ἐσχολιάσθη ἐν τῇ πόλει καὶ ἀγαθὴν ἐντύπωσιν παρήγαγεν ὡς πρὸς τὰς σχέσεις Ἑλλήνων μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν εἰς τὸ μέλλον. Καὶ οὐ μόνον ἐκ τούτου δικαιούται πρὸς νὰ ὑπεβιβάσῃ τούτο, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐξῆς ἀρκετὰ δηλωτικὸν πνεύματος, ὅρ' οὗ ᾗς ἐμπνέονται αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ τὸ γε νῦν ἔχον. Πρὸς τὸν δὲ Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Δάτσικας, ἐνθ' ἀνέχεται ἐκ τίνος συνοικίας, ἤκουσε παῖδας Ὀθωμανοὺς ζήσαντας εἰς ἀλβανικὴν γλῶσσαν ἀντιπροσβλητικῶς κατὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Ὁ κ. Δάτσικας, ὡς γνώστης τῆς ἀλβανικῆς, ἀντελήφθη τούτο καὶ ἐπιστρέψας εἰς τὸν Πρόξενον ἀπέστειλε (ταχυρίον) ἐγγράφον πρὸς τὸν Μουτεσάρφη, ὃν οὐ ποιεῖται γνωστὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ ἐκτελεῖ, ἵνα ὁ Μουτεσάρφης λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς πύσιν τῶν ἀτόπων τούτων, τὰ ὅποια δὲν συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀνάπτωσιν ἀγαθῶν σχέσεων μετὰ τὸν ὅμοιο κράτος. Ὁ

Μουτεσάρφης αὐθωρεὶ μετακλίσαστο παρ' ἐαυτοῦ τοὺς μύηδας καὶ ἀγάδες καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ὑπευθύνους διὰ τὴν τοιαύτην διαγωγὴν τῶν Ὀθωμανοπαίδων καὶ συνέπτησεν, ὅπως μεταβάντες εἰς τὰ ὀθωμανικὰ σχολεῖα καὶ τεμένη συστήσωσι γενικῶς εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς νὰ συμπεριφέρονται ἀγαθῶς πρὸς τοὺς Χριστιανούς, παρόμοιον δὲ μὴ τὸ ἀνωτέρω νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ. Ἐκτοτε παρατηρεῖται ὅτι αἱ σχέσεις Ὀθωμανῶν πρὸς τοὺς Χριστιανούς εἰνε ἀγαθότεραι.

Πολλὰ καλὰ μὲ πληροφοροῦσι περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ Δελφίνου Γαλιπ-βέη. Οὐ μόνον τηρεῖ τὴν πρέπουσαν πευρηχίαν ἐν τῇ ἐκείνῃ στρατῷ (3 χιλ. περίπου) ὥστε νὰ μὴ παρεκτρέπονται, ἀλλὰ μεμφομένους ἀκούοντες, γνώστης τῆς γαλλικῆς, διὰ τῆς καλῆς αὐτοῦ συμπεριφοράς, τὸ ἀμερόληπον, τὸ φιλοδικαίον καὶ ἀδωροδόκτον κατέκτησε τὴν συμπάθειαν τοῦ τόπου. Ἰδίᾳ δὲ αἱ κοινότητες αἱ χριστιανικαὶ, ὁρῶντες αὐτὸν, τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων εὐσης αὐτῷ ἀνατιθεμένης χάριτας, διότι ἐξεκαθάρισε τοὺς λογαριασμοὺς τῶν καθυστερούμενων (μπακαδίων) μετὰ τὸν δημοσίον τομείου καὶ ἀπὸ ἀλλήλων πληγῆς οὐ μικρᾶς, ἐνεκα τῆς ὁποίας πολλὰς πολλακις ἔδωκεν ἀφορμὰς πρὸς συμπεριφοράς, τὸ ἀμερόληπον, τὸ φιλοδικαίον καὶ ἀδωροδόκτον κατέκτησε τὴν συμπάθειαν τοῦ τόπου. Ἰδίᾳ δὲ αἱ κοινότητες αἱ χριστιανικαὶ, ὁρῶντες αὐτὸν, τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων εὐσης αὐτῷ ἀνατιθεμένης χάριτας, διότι ἐξεκαθάρισε τοὺς λογαριασμοὺς τῶν καθυστερούμενων (μπακαδίων) μετὰ τὸν δημοσίον τομείου καὶ ἀπὸ ἀλλήλων πληγῆς οὐ μικρᾶς, ἐνεκα τῆς ὁποίας πολλὰς πολλακις ἔδωκεν ἀφορμὰς πρὸς συμπεριφοράς, τὸ ἀμερόληπον, τὸ φιλοδικαίον καὶ ἀδωροδόκτον κατέκτησε τὴν συμπάθειαν τοῦ τόπου.

— Ὁ ἐκ Δροβιάνης Ἄρ. Σπυριδὸς ἤχθη ἐνταῦθα ὑπὸ συνοδείαν κατόπιν καταγγελίας τοῦ ἐν Κωνσταντινὶ πόλεως δικηγόρου κ. Δασίρη, διότι προέβλεπε δύο χωροφυλάκους καὶ προσέβαλλον τὸν ἐκεῖθεν τοῦ ἱερέα, Παππῶν-Νικόλαον. Ὡς ἤκουσα πολλὰκις αὐτοὺς ἔδωκεν ἀφορμὰς εἰς τὰς κοινότητας Δροβιάνης καὶ ἐν γένει ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ εἶνε ἀξία πολλῶν σχολίων καὶ καὶ περὶ τούτου ἄλλοτε, ὅτε θὰ σὰς ἀναγγείλω τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τῆς υποθέσεως ταύτης.

## ΒΟΥΛΗ

Κατὰ τὴν 4 καὶ 1/4 ἡ αἴθουσα τῆς Βουλῆς δὲν παρουσιάσθη καὶ πολλὴ ἐνδιαφέρον. Ἡ ἐσοδος εἰς τοὺς πολλοὺς δὲν εἶχεν ἐπιτραπὴ εἰσέτι κατὰ τὰ εἰωθότα. διότι δὲν εἶχεν ἐτι ἀναγνωσθῇ ὁ κατάλογος. Τὰ θεωρεῖται ὅμως τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ τῶν διπλωματῶν καὶ τὰ τὸν Κυβερνῶν ἦσαν πλήρη. Τὸ τῶν διπλωματῶν ἰδίᾳ οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχε συγκεντρώσει τόσοις θαύμασι. Ἡρᾶτο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου βραδέως. Οἱ βουλευτὰι προσήρχοντο εἰς τὴν αἴθουσαν ἀρκετῶς, ἐβρίθον δὲ οἱ διαδρόμοι καὶ τὰ ἰδιαιτέρως δωμάτια, καὶ αἱ συζητήσεις καὶ αἱ συσκέψεις ἦσαν πολλαί. Ὁ πρόεδρος κατεῖχε τὴν ὄραν του, παρῇ δὲ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Τὴν 4 1/2 εἰσέρχεται ὁ κ. Δηλιγιάννης, φιλομειδιστάς, ὡς πάντοτε καὶ χαιρετῶν δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Παρὰ τὴν θύραν περιστοιχίζεται ὑπὸ τῶν φίλων του. Κάθηται εἰς καὶ περιφέρει τὸ βλέμμα εἰς τὰ θεωρεῖα. Ὁ κ. Ζαΐμης τριβίει τὰς χεῖρας τοῦ ἀνυπομονῶν, ὡς φαίνεται καὶ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου ἐξακολουθεῖ, ἐν ᾧ οἱ βουλευτὰι βαθυμῶν προσέρχονται καὶ καταλαμβάνουσιν τὰς θέσεις των. Ὡς 4 καὶ 35' μ. μ. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου ἐπερατώθη· εἶναι παρόντες 136 βουλευτὰι καὶ ἡ Βουλὴ ἐν ἀρτίῳ. Ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως. Πρόεδρος. — Ἐχει τις καμμία ἐνστάσις ἐπὶ τῶν πρακτικῶν; Βουλευτὰι, σιωπῶσι, ἀντιμεινόμενοι, συγκινούνται. — Πρόεδρος. Τὰ πρακτικά ἐπικυροῦνται. Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς τελευταίας λέξεως, εὐρίσκειται ὁρθὸς ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ δὲ προθυπουργοῦ κ. Ἀλ. Ζαΐμης προχωρεῖ καὶ ἀνέρχεται τὸ βήμα. Καὶ κορυφύεται ἡ συγκίνησις εἰς ἀμφοτέρους τὰς πτέρυγας καὶ εἰς τὰ θεωρεῖα. Σιγὴ ἀπλότος, θρησκευτικὴ συνέχει καὶ σόματα πάντων. Εἶναι ἡ γαλήνη ἡ προηγουμένη τῶν μεγάλων τρικυμιῶν καὶ κατενδύον ὅλοι ἐπὶ τῇ τρικυμίᾳ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δηλιγιαννικοῦ κόμματος προσήγγιζεν ὁριστικῶς.

Ὁ κ. Ζαΐμης ἀναγινώσκει ξηρότατα καὶ ἀνευ προλόγου.

### Γεώργιος Α'

### Βασίλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τοῦ ἔθρονος 37 τοῦ Συν-

τάγματος κηρύσσομεν τὴν λήξιν τῆς Γ' Συνόδου τῆς ΓΑ' Βουλευτικῆς Περιόδου.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Δὲν εἶχεν ὅμως τελειώσει ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Διατάγματος, μόλις δὲ εἶχε ἀπαγγεῖλθῇ ἡ φράσις «λῆξιν τῆς Γης Συνόδου», ὅτε παταγῶδες ἐξερράγησαν χειροκροτήματα πανταχῶθεν. Ἡ δεξιὰ πτέρυξ ὅλη ἐν ἡ εἶχον συγκεντρωθῇ ὅλοι οἱ τῶν διαφόρων κομμάτων πλὴν τῶν τοῦ Δηλιγιαννικοῦ, ἔδωκε τὸ σύνθημα. Οἱ ἐν τοῖς θεωρεῖοις ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἀξιώματικοὶ καὶ πολιτῆς, ὄρθιοι ἔχειροκρότους. Οἱ λόγοι τοῦ κ. Ζαΐμη, οἱ τελευταῖοι δὲν ἠκούσθησαν· τοὺς ἐπινεῖαν τὰ χειροκροτήματα.

Ὁ πρόεδρος κ. Ρώμας κρατῶν τὸν πύλον τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἐγγέλῳ καὶ οἱ ἐν τῇ Δηλιγιαννικῇ πτέρυγῃ, μετ' ἀπορίας προσβλέποντες τοὺς ἐν τῇ δεξιᾷ χειροκροτούντας συναδέλφους των, περιεκύκλουν τὸν ἡγέτην.

Τὰ χειροκροτήματα ἐξηκολούθησαν ζωηρότερα, δὲ καὶ κ. Ζαΐμης κατεβῶν τὸν βήματος περιεκύκλωσεν ὑπὸ τῶν τῆς ἀριστερᾶς ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς ἀποχωρήσεως ὅλοι τὸν συνεχάρουν. Καὶ ἡ Βουλὴ βαθμὴν ἤρξατο κενουμένη. Οἱ ἐν τοῖς θεωρεῖοις ἔφραγον μετὰ προφανοῦς εὐχαριστίας· ὁ λαὸς ἐφειδέτο καὶ ἀπετροπιάζετο τὴν κρίσιν, διὰ τοῦτο ἡ λύσις τὸν ἱκανοποίησε, τὸν νῆχρηστος.

Βεβασιεύεται ἡ εἰρήσις, καθ' ἣν ἡ Ἀγγλία ἐπρότεινε εἰς τὴν Ρωσίαν ὅπως εἰς τὸν πρίγκηπα Γεώργιον, κατεργαζόμενον εἰς Κρήτην, δοθῇ ὁ τίτλος τοῦ Ἑλλήνος ἀντιβασιλέως ἀντὶ τοῦ τίτλου ἡγεμόνος. Ἐπίσης ἐπρότεινε ὅπως ἡ εἰρήνησις τῆς νήσου ἀνατελῇ εἰς ἑλληνικὰ στρατεύματα, ἅτινα θὰ συνοδεύσωσι τὸν πρίγκηπα κατεργαζόμενον εἰς Κρήτην μετὰ μοίρας ἑλληνικοῦ στόλου καὶ τὰ ὅποια θὰ κληθῶσι στρατεύματα τῆς εἰρηνεύσεως. Ἡ πρότασις αὕτη φαίνεται ὅτι θὰ γείνη εὐμενὴς ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς Ρωσίας καὶ Γαλλίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θεωρεῖται βέλτιον εἰς τοὺς διπλωματικούς κύκλους ὅτι κηρύσσεται ὑπὸ εὐσχημον τρόπον ἐπιστήμης ἡ ἑνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γερὰ τοῦ πρίγκηπος θὰ κατέλθῃ εἰς Κρήτην ὁ στρατηγὸς Βάσσος.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντινῶν ὅτι ἐν Γενδίᾳ συνήλθεν ἑκτακτὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ἵνα συσχεθῇ περὶ τῆς τηρητέας στάσεως ὡς πρὸς τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς Πύλης ἐθνικὰ ζητήματα. Κατὰ τὸ συμβούλιον τοῦτο ἀπεριόσθη νὰ παρεμβληθῶσιν ὅσον εἶον τε περισσότερα προσκόμματα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκκενώσεως τῆς Θεσσαλίας χάριν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ὑπὲρ οὗ εἶδε ἡ Πύλη νὰ κερδίσῃ καὶ καὶ ὑποβλήσῃ εἰς τὰς Δυνάμεις ἑτέραν δικαιονομῶν προτείνουσιν νέον διοικητὴν. Τὰ πρακτικὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπεβλήθησαν εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅστις ὅμως ἀπέριψε ταῦτα ἐγγράμματα μόνον τὴν ὑπεβολὴν νέας πρὸς τὰς Δυνάμεις δικαιονομῶν διὰ τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης. Ὡς νέον διοικητὴν ἐγνώσθη ὅτι θὰ προτείνῃ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτὴν αὐτοῦ κ. Ἀλθόπουλον πασάν καὶ τοῦτο διὰ νὰ κερδίσῃ καὶ γινώσκοντες ὅτι τῶν προτέρων ὅτι ἡ ὑποψηφιότης θὰ ἀπορριβθῇ. Οἱ ἱστορικὴ πολιτικοὶ κύκλοι τῆς Ἑuropῆς χαρακτηρίζουσι μωρὰν καὶ ἀτυχὴ τὴν ἀναβλητικότητα ταύτην τῆς Πύλης, θεωροῦντες ὅτι πᾶσα προσπάθεια τῆς Τουρκίας πρὸς ματαίωσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀποφάσεων θὰ ναν-αγῇ πρὸς τῆς αἰσθηρᾶς θελήσεως τῆς Ἑuropῆς.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντινῶν ὅτι ἡ Πύλη ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰς τὴν Ἑξωτερικῇ ἀντιπροσώπων αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς διαφόρους τοπικὰς ἀρχὰς ἐγκύκλιον, δι' ἣς διαφύδει τὴν διατρέξασαν φήμην ἀνὰ τὸν Ἑυρωπαϊ-

κὸν τύπον δι' αἱ πέντε ἐκ τῶν Δυνάμεων ἀπῆλθεν εἰς τὴν γνωστὴν ἐγκύκλιον αὐτοῦ τὴν ἐξαιτουμένην τὸν διορισμὸν ὡς διοικητοῦ ἐν Κρήτῃ τοῦ Καραθεωδωρῆ πασά. Ἡ ἐγκύκλιος ἀναφέρει ὅτι μόνον δύο ἐκ τῶν Δυνάμεων ἡ Γαλλία καὶ Ῥωσία ἀπήντησαν δυσμενῶς εἰς τὰ λοιπὰ ἰδῆσαν ὅτι ἐπιφυλάσσονται νὰ ἀπαντήσωσι μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Θεσσαλίας.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι εἰς τοὺς ἐν Ἑuropῇ ἐπιστήμους διπλωματικούς ἐγνώσθη ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπῆλθεν ἐγκύκλιον εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις διὰ τῆς ὁποίας διαφύδει ἐπιστήμους τὸ εἰς τὰς Ἑυρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ἀναγράφει, ὅτι ἀνακλίσθη τῇ ἐν Κρήτῃ διοικήσεως τὸν Τζεβὰτ πασάν. Ἐπεξηγοῦσα τὴν ἐγκύκλιον ταύτην λέγει ὅτι κατὰ ἐπιθυμίαν τοῦ Σουλτάνου ὁ Τζεβὰτ πασὰς ἐκλήθη ἡμέρας μόνον τινὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἵνα παρὰσχῇ αὐτῷ σχετικὰς τῆς ὁδηγίας περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ καταστάσεως. Εἰς τοὺς διπλωματικούς κύκλους θεωρεῖται βέλτιον ὅτι ἡ εἰς Κωνσταντινούπολιν κατεσκευασμένη πρόκλησις τοῦ Τζεβὰτ πασὰς σχετίζεται μὲ τὸ ζήτημα τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, καὶ ὅτι ἀπεφασίσθη εἰς τὸν Τζεβὰτ νὰ δοθῶσιν αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ὁδηγία περὶ τῆς στάσεως τῆς ὁποίας ὀρεῖται νὰ τηρηθῇ ἀπέναντι τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐν Κρήτῃ κατὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν «Νέον Ἑλ. Τύπον» ὅτι ἀπὸ τῆς 23/4 Μαρτίου ἀρχοῦνται ἐν Πετρούπολει αἱ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ῥωσίας διαπραγματεύσεις πρὸς πληρωμὴν τῆς ὀφειλομένης ὑπὸ τῆς Πύλης πολεμικῆς ἀποζημιώσεως. Βεβαιούται ὅτι ἡ Ῥωσία οὐδέποτε θὰ ἀποσύρῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπειλήσεις αὐτῆς, καὶ ὅτι ἀναμφύβολως θὰ λάβῃ τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς καθυστερούμενης πολεμικῆς ἀποζημιώσεως. Ἐξ ἄλλου τηλεγραφοῦσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα ὅτι καὶ οἱ πρεσβευτὰι τῶν αὐτοῦ Μ. Δυνάμεων θὰ ἀπευθύνωσι νεωτέρων δικαιονομῶν εἰς τὴν Πύλην, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ὑπενηθίσωσιν αὐτῇ ὅτι ἀπὸ τῆς τῆς ἑλληνικῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως ὀρεῖται νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς κατὰ τὰς Ἀρμενικὰς ταρχὰς ζημιωθέντας ὡς κατὰ τὰς Δυνάμεις. Ἐπίσης μὲν βεβαιούται ὅτι εἰς τὴν κοινὴν ταύτην ἐνέργειαν τῶν λοιπῶν Δυνάμεων ἡ Ῥωσία δὲν θὰ λάβῃ μέρος, διότι ἀπασχολεῖ αὐτὴν πρωτίστως τὸ ζήτημα τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως.

Ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἀποφασίσασα νὰ ἐορτάσῃ τὴν 25 Μαρτίου εἰς Ἁγίαν Λαυρίαν ἀπῆλθεν ἐκ Πειραιῶς ἐπιβαίνουσα τῆς θαλαμηγού αὐτῆς.

Ἡ βασιλικὴ θαλαμηγός «Ἀμφιτρίτη», φέρουσα τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν ὁλόκληρον, κατέπλευσε τὴν Τρίτην ἐπὶ Ἰτέαν, ὅπου διενυκτέρευσε.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ Διακορτόν ἐγένοντο ἐσπευσμέναι παρασκευαὶ πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Β. Οἰκογενείας. Κατεσκευάσθη ἐξέδρα καὶ ἄψις μυροστολιστοῦ καὶ ὁ μικρὸς σταθμὸς ἔλαθεν ὅ-ψιν πανηγυρικῇ.

Τὴν Τετάρτην τὴν πρωῒαν τέλος ἡ «Ἀμφιτρίτη», κατηνύθη τὸ Αἶγιον. Πάραυτα ἡ πόλις ὁλόκληρος ἐβίβη εἰς κίνησιν σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις. Ἡ φιλαρμονικὴ κατῆλθε πρὸς ὑποδοχὴν. Ὁ νομάρχης Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος κ. Νέκουμ καὶ ὁ δημάρχος Αἰγίου ἐσπευσαν πρὸς πρὸς τὴν ἀπάντησιν τῶν Βασιλέων. Τὸν Βασιλέα ἀποβιβασθέντα προσεφώνησαν ὁ δημάρχος, εὐχνηεῖς ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως θερμῶς τὸ «ὦς εὖ ἀναβλήθητε καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Πύλης, θεωροῦντες ὅτι πᾶσα προσπάθεια τῆς Τουρκίας πρὸς ματαίωσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀποφάσεων θὰ ναν-αγῇ πρὸς τῆς αἰσθηρᾶς θελήσεως τῆς Ἑuropῆς.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντινῶν ὅτι ἡ Πύλη ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰς τὴν Ἑξωτερικῇ ἀντιπροσώπων αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς διαφόρους τοπικὰς ἀρχὰς ἐγκύκλιον, δι' ἣς διαφύδει τὴν διατρέξασαν φήμην ἀνὰ τὸν Ἑυρωπαϊ-

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐπετίει τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἐφέλη ἐν τῷ ναφ τῆς Μητροπόλεως ἡ νεομισμένη δεξολογία προδόντων τῶν ὑπουργῶν, τοῦ Προέδρου τῆς βουλῆς κ. Ρώμα καὶ τῶν βουλευτῶν καὶ ἀξιωματικῶν, πολλοὺ δὲ πλήθους λαοῦ. Ἐξώθεν τοῦ ναοῦ καὶ μέχρι τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος παρατεταγμένα στρατιωτικὰ τινὰ σώματα ἀπέδιδον τὰς τιμὰς. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰ φοιτῆται τοῦ Πανεπιστημίου ἐτέλεσαν ἐπιβλητικὸν καὶ σεμνοπρεπὲς μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων. Συγκεντρωθέντες πρὸ τῶν Προπυλαίων τὴν πρωῒαν, ἐξεκίνησαν ἐν σώματι, προηγούμενον ἱερέας, καὶ διὰ τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Φιλελλήνων μετέβησαν εἰς τὸν Ἀ' Νεκροταφεῖον ὅπου ἐν τῷ αὐτοῦ ναίσιμον ἐτελέσθη τὸ μνημόσυνον. Τὴν ἐσπέραν ἐφωταγωγῆθησαν πάντα τὰ δημόσια καταστήματα καὶ ἱκαναὶ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι, ἀλλὰ τὴν λαμπροτέραν φωταγωγίαν εἶχεν ὁ Ἀττικὸς οὐρανός, κατ' ἐξοχὴν σεληνόφωτος.

— Ἐλέχθη ὅτι περὶ τοῦ μέλλοντος πατριάρχου Ἀντιοχείας θὰ προσκαλεῖτο καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἵνα υποδείξῃ ὑποψήφιους ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μητροπολίτου, καὶ ὅτι μεταξὺ αὐτῶν θὰ ᾖ καὶ ὁ Θεσσαλονίκης Ἀθανάσιος. Ἐν τῇ συνοδικῇ συσυνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὑπεδείχθησαν τοιοῦτοι υποψήφιοι ὁ Θεσσαλονίκης Ἀθανάσιος, ὁ Ἀρχιῆλυ Βασιλεὺς καὶ ὁ Καστορίας Φιλάρετος· φαίνεται δ' ὅτι καταβλήθησονται προσπάθειαι πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, ἀντικαθισταμένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀρχιῆλυ καὶ πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς πιθανῆς ἐκλογῆς τοῦ τῆς καὶ Ἀδωναν Γερμανοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ θρόνου.

— Ἐγνώσθη ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ῥωσία διώρισαν τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν διὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Θεσσαλίας. Ἡ μὲν πρώτη διώρισε τὸν ἐν Βόλῳ πρόξενον κ. Ρεζού, ἡ δὲ Ῥωσία τὸν α' γραμματέα τῆς ἐν Ἀθήναις πρεσβείας. Πιστεύεται ὅτι μείρι τέλους τῆς ἐδο-μάδος ταύτης θ' ἀναγγελλθῇ ὁ διορισμός καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν λοιπῶν Δυνάμεων.

— Κηρυχθεῖσας τῆς λήξεως τῆς Συνόδου μνημονεύει ἐκκενῶν ζητήματα ἐπιείκοντα, οἷον τὸ νομοσχέδιον περὶ Ἀντιβασιλείας, ἀναχωροῦντος τοῦ Βασιλέως, τὸ νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐμπορευμάτων καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1898. Ταῦτα πάντα πρέπει νὰ ψηφισθῶσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς λίαν ταχέως. ληξάντος δὲ τῆς Συνόδου ἡ πρέπει νὰ κληθῇ ἐκτακτὸς Σύνοδος ἡ νὰ ἀναβληθῶσι ταῦτα διὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον. Τὸ πρῶτον φαίνεται πιθανώτερον, τοῦτο

πατριωτισμού και ἐλπίζουσα τὴν βελτίωσιν αὐτοῦ ἡγήθη αὐτὸν διατηροῦσα αὐτὸν ὡς δημοδιδάσκαλον ἐπὶ δεκατέσσαρα ὅλα ἔτη, καὶ ἦν οὗτος ἐκτός δὲν ὑπηρεσίας παρὰ δι' ἀθιμίτων μέσων καταρραδιουργῶν παρὰ τῇ κ. Ζίγκᾳ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν θέσιν τοῦ κ. Μολίστη, τοῦ δευτέρου δὲ ἄλλου ἐντίμου συμπολί- τας τοῦ, οἵτινες ἐμπνέουσιν μεγίστην ἐμπιστοσύνην ἐπὶ εὐσεβειῶν διαχειρίσει τῶν χρημάτων τῶν προσωρινῶν πρὸς συντήρησιν τῶν ἐκπαι- δευτηρίων, οἱ εἶναι ὁ κ. Ζήσης Ξινός καὶ ἄλλοι δεδοκιμαμένοι πίστεως καὶ πατριωτισμοῦ οἵτινες καὶ ἐκ τοῦ ἰδίου βαλάντιου δαπανῶσι καὶ προξενιοὶ πολλῶν ἀγαθῶν τῇ πατρίδι ἐγεί- νοντο.

Παραλείποντες νὰ καμωμεν μνείαν τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν τοῦ κ. Ζήσης Ξινὸς ἀρκούμεθα νὰ ἀναφέρωμεν τὰς τελευταίας καὶ προσφάτους τῇ πρωτοβουλίᾳ τούτου συνελθὺν διὰ συνεισφο- ρᾶς ἐν Βουκουρεστίῳ σεβαστὸν ποσὸν χρημάτων πρὸς συμπλήρωσιν κενῶν τοῦ μοναστηρίου καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκῶν τῆς κοινότητος Μολίστης ἡγορασθῇ τῇ πρωτοβουλίᾳ ὡσαύτως τοῦ ἰδίου μία πυροβυστικὴ ἀντίλη χρησιμώτατη διὰ τὴν Μολίσταν, ἀνῆρσε τὰς βαδιστορίας παρὰ τὴν κ. Ζίγκᾳ, διότι καίτοι ἡ κ. Ζίγκᾳ κέκτηται ἱκανὴν σύνεσιν καὶ πατριωτισμὸν μὴ διδούσα πί- στειν εἰς συκοφαντίας ἐθεώρησε καθήκον νὰ ἐξε- τάσῃ τὰ διαδοθέντα περὶ κακῆς χρήσεως τῶν χρημάτων, καὶ ὡς ἀπεδείχθη τὰ χρήματα δια- τίθενται καλῶς μάλιστα ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ κ. Ζήσης Ξινὸς οὐχὶ μόνον οὐδεμία κατὰ- χρησις ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ περισσεύματος ἐπρωταβουλήσαν δέκα πέντε περίπου οικογέ- νειαι ἔχουσαι ἀπόλυτον ἀνάγκην περιθάλψεως.

Ἡ φωνὴ τῆς Ἡπείρου κατὰ καθήκον θεω- ρεῖ ἀξίους στήριγμα τῶν τούτων ῥηθέντας κατό- κους τῆς Μολίστης κ. κ. Χρ. Οικονομίδην κ. Κωνσ. Χατζήν, ἀξίους δὲ εὐγνωμοσύνης ὑπὸ τῶν κατόκων Μολίστης καὶ πάσης Ἡπεί- ρου τὴν κ. Ζίγκᾳ Στ. Ν. Ξινὸν τὴν ἐμφο- ρουμένην εὐγενὴν αἰσθημάτων, ἥτις πεποιθα- μεν ὅτι ἐν τῇ διακρινούτῃ αὐτὴν συνείδῃ οὐδέ- ποτε θέλει παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν ταχεῖαν ἀποτολὴν τῶν χρημάτων εἰς Μολίσταν καὶ ἥτις ὅτε ἔλθῃ τὸ μοιραῖον τέλος τῆς θὰ εὐαρεστῇ τὴν τακτοποιήσῃ τὰ τῆς διαθήκης συντελοῦσα ὅπως τὸ ἐκ 14,000 χιλ. φλωριῶν ἐτήσιον ἐισθόμην λαμβάνοντα τακτικῶς ὑπὸ τῆς Μολίστης. Τελευτώντες ἀναγκαῖον κρίνομεν νὰ ποιηθῶμεθα εὐφρον μνείαν τοῦ χρηστοῦ καὶ νουεχῶς ἀνιψίου τῆς κ. Ζίγκᾳ κ. Ματθαίου Χρήστου ἡ Χρηστέσκου, ὅστις οὐκ ὀλίγας θυσίας ὕψισται ὑπὲρ τῆς κοινότητος Μολίστης.

## ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἐξ Ἰωαννίνων γράφουσιν ἡμῖν ὅτι ἡ διοίκη- σις πρὸς τὸν ἐσχάτως μεταβάντα εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. Δακὸν γενικὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος, ἐπεισάσας ἐπιεικτικὴν παρὰ τὸ σύνθετος ὑποδο- χήν, κατὰ τὴν κατὰ τὰ διεθνή νόμιμα ἐπίσημον ἐπισειφίν του πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν (Βα- λῆ) τῆς Ἡπείρου. Τοῦτο οὐκ ὀλίγον σχολιά- σθη ἐν τῇ πόλει καὶ ἀγαθὴν ἐντύπωσιν παρήγα- γεν ὡς πρὸς τὰς σχέσεις Ἑλλήνων μετὰ τὸν Ὀθωμανὸν εἰς τὸ μέλλον. Καὶ οὐ μόνον ἐκ τού- του δικαιούται τίς νὰ υποθέσῃ τούτο, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐξῆς ἀρετὰ δηλωτικῶς πνεύματος, ὅτι ὡς ἡ ἐμπνεύσει αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ τὸ γινώσκοντες ἔχον. Πρὸ τῆς δὲ Προξενίας τῆς Ἑλλάδος κ. Δά- σκαλος, ἐνθ' διήρτησε ἐκ τινος συνοικίας, ἥκουσε παιδᾶς Ὀθωμανοῦ ἔχοντος εἰς ἀδελφικὴν γλῶσ- σαν προσδιητικῶς κατὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Ὁ κ. Δάσκαλος, ὡς γνώστης τῆς ἀδελφικῆς, ἀντιλήθη τούτο καὶ ἐπιστρέψας εἰς τὸ Προξέ- νειον ἀπέστειλε (ταχυρίον) ἔγγραφον πρὸς τὸν Μουσεταρίην, δι' οὗ ἐποιεῖτο γνωστὰ τὰ ἀνω- τέρω καὶ ἐκτελεσθῇ, ἵνα ὁ Μουσεταρίης λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς πᾶσιν τῶν ἀτόπων τού- των, τὰ ὅποια δὲν συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀνάπτυ- ξιν ἀγαθῶν σχέσεων μετὰ τὸν δύο κρατῶν. Ὁ

Μουσεταρίης αὐθόρῃ μετακαλέσας παρ' αὐτοῦ τοὺς μπεδῆς καὶ ἀγάδες καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ὑπευθύνους διὰ τὴν ταύτην διαγωγὴν τῶν Ὀ- θωμανοπαίδων καὶ συνέπησεν, ὅπως μεταβαί- νοντες εἰς τὰ ὀθωμανικὰ σχολία καὶ τεμένε- συστήματα γενικῶς εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς νὰ συμ- περιέρονται ἀγαθῶς πρὸς τοὺς Χριστιανούς, παρόμοιον δὲ μὲ τὸ ἀνωτέρω νὰ μὴ ἐπαναλη- φθῇ. Ἐκτοτε παρατηρεῖται ὅτι αἱ σχέσεις Ὀ- θωμανῶν πρὸς τοὺς Χριστιανούς εἰνε ἀγαθότεραι.

Πολλὰ καλὰ μὲ πληροφοροῦσι περὶ τοῦ στρα- τιωτικοῦ διοικητοῦ Δελφίνου Γαλλί - βέη. Οὐ μόνον τηρεῖ τὴν πρεπούσαν πεθαρίαν ἐν τῷ ἐ- κείνῳ στρατῷ (3 χιλ. περίπου) ὥστε νὰ μὴ πα- ρεκτρέπονται, ἀλλὰ μεμφομένως ἀρκούντως, γνώστης τῆς γαλλικῆς, διὰ τῆς καλῆς αὐτοῦ συμπεριφορᾶς, τὸ ἀμερόληπον, τὸ φιλοδικαίον καὶ ἀδωροδόκτον κατέκτησε τὴν συμπάθειαν τοῦ τόπου. Ἰδίᾳ δὲ αἱ κοινότητες αἱ χριστιανι- καὶ, ὁρεῖλουσιν αὐτῷ, τῆς εἰσπράξεως τῶν φό- ρων οὕτως αὐτῷ ἀνατιθεμένης χάριτας, διότι ἐ- ξεκαθάρισε τὸν λογαριασμὸν τῶν καθυστερου- μένων (μπακαξίων) μετὰ τοῦ δημοσίου τομείου καὶ ἀπληλῶσαν πληγὴν ὁ μικρὰς, ἔνεκα τῆς ὁποίας πολλὰ πολλὰς ὑπέφερον μέχρι τοῦδε.

— Ὁ ἐκ Δροβιάνης Ἄρ. Σπυράκος ἤχθη ἐνταῦθα ὑπὸ συνοδείᾳ κατόπιν καταγγελίας τοῦ ἐν Κων) πόλεως δικηγόρου κ. Δασίου, διότι προέτρεψε δύο χωροφύλακας καὶ προσέβαλον τὸν ἐκεῖ θεῖον του ἱερέα, Παππᾶν-Νικόλαον. Ὁς ἤκουσα πολλάκις οὗτος ἔδωκεν ἀφορμὰς εἰς τὰς κοινότητας Δροβιάνης καὶ ἐν γένει ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ εἰνε ἀξία πολλῶν σχολίων καὶ περὶ τού- του ἄλλοτε, ὅτε θὰ σὰς ἀναγγείλω τὸ ἀποτέ- λεσμα καὶ τῆς υποθέσεως ταύτης.

## ΒΟΥΛΗ

Κατὰ τὴν 4 καὶ 1/4 ἡ αἴθουσα τῆς Βουλῆς δὲν παρουσιάσθη καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον. Ἡ ἐσο- δος εἰς τοὺς πολλοὺς δὲν εἶχεν ἐπιτραπῇ εἰσέτι κατὰ τὰ εἰωθότα, διότι δὲν εἶχεν ἐτι ἀναγνω- σθῇ ὁ κατάλογος. Τὰ θεωρεῖται ὅμως τῶν ἀξιο- ματικών, τὰ τῶν διπλωματῶν καὶ τὰ τῶν Κυ- ρίων ἦσαν πλήρη. Τὸ τῶν διπλωματῶν ἰδίᾳ οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχε συγκεντρώσει τόσους θα- μύνας. Ἦρξαν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου βραδέως. Οἱ βουλευταὶ προσήρχοντο εἰς τὴν αἴθουσαν ἀραιοί, ἐθρινοὶ δὲ οἱ διάδρομοι καὶ τὰ ἰδιώτερα δοματῖα, καὶ αἱ οὐλητῆσεις καὶ αἱ συσκέψεις ἦσαν πολλάι. Ὁ πρόεδρος κατέει- χεν τὴν ἐδραν του, παρῇ δὲ τὸ ὑπουργικὸν συμ- βούλιον.

Τὴν 4 1)2 εἰσέρχεται ὁ κ. Δηλιγιάννης, φιλομειδέστατος, ὡς πάντοτε καὶ χαριετῶν δε- ξιά καὶ ἀριστερά. Παρὰ τὴν θύραν περιστοιχι- ζεται ὑπὸ τῶν φίλων του. Κάθηται εἰτα καὶ περιφέρει τὸ βλέμμα εἰς τὰ θεωρεῖα. Ὁ κ. Ζαΐμης τρίβει τὸς χεῖρας τοῦ ἀνυπομονῶν, ὡς φαίνεται καὶ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου ἐξα- κολουθεῖ, ἐν ᾧ οἱ βουλευταὶ βαθμυδὸν προσέρ- χονται καὶ καταλαμβάνουσιν τὰς θέσεις των. Ὁρα 4 καὶ 35' μ. μ. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ κα- ταλόγου ἐπερατώθη· εἶναι παρόντες 136 βου- λευταὶ καὶ ἡ Βουλὴ ἐν ἀπαρίᾳ. Ὁ γραμμα- τεὺς ἀναγινώσκει τὰ πρακτικά τῆς προηγουμέ- νης συνεδριάσεως. Πρόεδρος. — Ἐχει τις καμμίαν ἔνστασιν ἐπὶ τῶν πρακτικῶν; Βουλευταί, σιω- πῶσι, ἀναμένοντες, συγκινούνται. — Πρόεδρος. Τὰ πρακτικά ἐπικυροῦνται. Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς τελευταίας λέξεως, εὐρίσκεται ὄρθρος ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ὁ πρωθυπουργοῦ κ. Ἀλ. Ζαΐμης προχωρεῖ καὶ ἀνέρχεται τὸ βῆμα. Καὶ κορυ- φοῦται ἡ συγκίνησις εἰς ἀμφοτέρους τὰς πτέρυ- γας καὶ εἰς τὰ θεωρεῖα. Σιγὴ ἀπόλυτος, θρη- σκευτικὴ συνέχει τὰ στόματα πάντων. Ἦρξε ἡ γαλήνη ἡ προηγουμένη τῶν μεγάλων τρικυ- μίων καὶ κατενόουν ὅλοι ὅτι ἡ τρικυμία κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δηλιγιαννικοῦ κόμματος προ- σήγγιζεν ὀριστικῶς.

Ὁ κ. Ζαΐμης ἀναγινώσκει ζητήματα καὶ ἀ- νευ πρόλογον.

### Γεώργιος Α'

### Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

"Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄβρον 37 τοῦ Συν-

τάγματος κηρύσσομεν τὴν λήξιν τῆς Γ' Συνόδου τῆς ΙΔ' Βουλευτικῆς Περιόδου.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἡμετέρας Ὑπουργικῆς Συμ- βουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν δη- μοσιεύει καὶ ἐκτελεῖσι τὸ διάταγμα τοῦτο.

Δὲν εἶχεν ὅμως τελειώσει ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Διατάγματος, μόλις δὲ εἶχεν ἀπαγγελθῇ ἡ φρά- σις «λήξιν τῆς Γης Συνόδου», ὅτε καταγώδῃ ἐξερράγησαν χειροκροτήματα πανταχόθεν. Ἡ δεξιὰ πτέρυξ ὅλη ἐν ἡ ἔχον συγκεντρωθῇ ὅλοι οἱ τῶν διαφόρων κομμάτων πλὴν τῶν τοῦ Δη- λιγιαννικοῦ, ἔδωκε τὸ σύνθημα. Οἱ ἐν τοῖς θεω- ρείοις ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἀξιωματικοὶ καὶ πο- λιταί, ὄρθιοι ἐχειροκροτοῦν. Οἱ λόγοι τοῦ κ. Ζαΐμη, οἱ τελευταῖοι δὲν ἠκούσθησαν· τοὺς ἐ- πηΐσαν τὰ χειροκροτήματα.

Ὁ πρόεδρος κ. Ρώμας κρατῶν τὸν πῖλον του ἀνὰ χεῖρας ἐγγίκα· καὶ οἱ ἐν τῇ Δηλιγιαννικῇ πτέρυγῃ, μετ' ἀπορίας προσβλέποντες τοὺς ἐν τῇ δεξιᾷ χειροκροτοῦντας συναδέλφους των, πε- ριεκύνκουν τὸν ἡγήτην.

Τὰ χειροκροτήματα ἐξηκολοῦσαν ζωηρότατα, ὁ δὲ κ. Ζαΐμης κατελθὼν τοῦ βήματος παρικυ- κλῶν ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς ἀνεξαρτήτως πο- λιτικῆς ἀποχρώσεως ὅλοι τὸν συνεκρίνον. Καὶ ἡ Βουλὴ βαθμυδὸν ἤρξαντο κενούμενη. Οἱ ἐν τοῖς θεωρείοις ἐφύεγον μετὰ προσηνούς εὐχαριστή- σεως ὁ λαὸς ἐρεβότο καὶ ἀπετροπιάζετο τὴν κρίσιν, διὰ τοῦτο ἡ λύσις τὸν ἱκανοποίησε, τὸν νῦχαριστος.

**Βεβαιούται ἡ εἰρήσις, καθ' ἣν ἡ Ἀγ- γλία ἐπρότεινε εἰς τὴν Ρωσίαν ὅπως εἰς τὸν πρίγκηπα Γεώργιον, κατεργόμενον εἰς Κρήτην, δοθῇ ὁ τίτλος τοῦ Ἑλλήνος ἀντιβασιλέως ἀντὶ τοῦ τίτλου ἡγε- μόνος.** Ἐπίσης ἐπρότεινε ὅπως ἡ εἰρήνευ- σις τῆς νήσου ἀνατεθῇ εἰς ἑλληνικὰ στρα- τεύματα, ἅτινα θὰ συνοδεύσωσι τὸν πρίν- κηπα κατεργόμενον εἰς Κρήτην μετὰ μο- ρας ἑλληνικοῦ στόλου καὶ τὰ ὅποια θὰ κλη- θῶσι στρατεύματα τῆς εἰρηνεύσεως. Ἡ πρότασις αὕτη φαίνεται ὅτι θὰ γείνη εὐμε- νῶς ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς Ρωσίας καὶ Γαλ- λίας. Ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει θεωρεῖται βέ- βαιον εἰς τοὺς διπλωματικούς κύκλους ὅτι κηρύσσεται ὑπὸ εὐσχημον τρόπον εἰσισημῶς ἡ ἔνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ πάσαν πιθανότητα γὰρ τὸ πρίν- κηπος θὰ κατελθῇ εἰς Κρήτην ὁ στρατηγὸς Βάσσος.

**Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κων)πόλεως** ὅτι ἐν Γιλδί συνήλθεν ἑκτακτὸν ὑπουργικὸν συμβού- λιον ἵνα συσχεθῇ περὶ τῆς τηρητέας στάσεως ὡς πρὸς τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν Πύλιν ἐθνικὰ ζη- τήματα. Κατὰ τὸ συμβούλιον τούτο ἀπεφά- σθη νὰ παρεμβληθῶσιν ὅσον εἰς τὴν πλείοντα προσκόμματα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκκενώσεως τῆς Θεσσαλίας χάριν τοῦ Κρητικοῦ ζητήμα- τος, ὑπὲρ οὗ εἰς τὴν Πύλιν θὰ κερδίσῃ καιρὸν, ὑποβάλλουσα εἰς τὰς Δυνάμεις ἐτέραν διακίνο- σιν προτείνουσιν νέον διοικητὴν. Τὰ πρακτικά τῶν ἀποφάσεων τούτων ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅστις ὅμως ἀπέριψε ταῦτα ἐγκρί- νας μόνον τὴν ὑπεβολὴν νέας πρὸς τὰς Δυνά- μεις διακινήσεως διὰ τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης. Ὡς νέον διοικητὴν ἐγνώσθη εἰς τὰς προτείνων ἐν Δουδίνῳ πρεσβευτὴν αὐτῆς Κ. Ἀνθόπουλον πασᾶν καὶ τοῦτο διὰ νὰ κερδίσῃ καιρὸν, γνω- ρίζουσα ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἡ υποψηφιότης θὰ ἀπορριθῇ. Οἱ ἐπίσημοι πολιτικοὶ κύκλοι τῆς Εὐρώπης χαρακτηρίζουσι μωρὰν καὶ ἀτυχῆ τὴν ἀναβλητικότητα ταύτην τῆς Πύλης, θεωροῦ- ντες ὅτι πᾶσα προσπάθεια τῆς Τουρκίας πρὸς ματαίωσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀποφάσεων θὰ κω- αγήσῃ πρὸ τῆς αὐτῆς θελήσεως τῆς Εὐρώπης.

**Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως** ὅτι ἡ Πύλη ἀπῆλθεν εἰς τὸς ἐν τῷ Ἐνω- τερικῷ ἀντιπροσώπους αὐτῆς καὶ εἰς τὰς δια- φέρους τοπικὰς ἀρχὰς ἐγκύκλιον, δι' ἧς διαφύ- δει τὴν διατρέξασαν ρῆμην ἀνὰ τὸν Εὐρωπαϊ-

κὸν τύπον ὅτι αἱ πέντε ἐκ τῶν Δυνάμεων ἀπῆλ- θον εἰς τὴν γνωστὴν ἐγκύκλιον αὐτῆς τὴν ἔκτακτον τὸν διορισμὸν ὡς διοικητοῦ ἐν Κρήτῃ τοῦ Καραθεωδωρῆ πασᾶ. Ἡ ἐγκύκλιος ἀναφέρει ὅτι μόνον δύο ἐκ τῶν Δυνάμεων ἡ Γαλλία καὶ Ρωσία ἀπῆλθον τῶν δυνάμεων αἱ δὲ λοιπαὶ ἐδήλωσαν ὅτι ἐπιφυλάσσονται νὰ ἀπαντήσωσι μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Θεσσαλίας.

**Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως** ὅτι εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ἐπιστήμους διπλωματι- κῶς ἐγνώσθη ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπῆλθεν ἐγκύκλιον εἰς τὰς Μεγάλας Δυνά- μεις διὰ τῆς ὁποίας διαφύδῃ ἐπιστήμους τὸ εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ἀναγραφέν, ὅτι ἀνακλῶσι τῇ, ἐν Κρήτῃ διοικήσεως τὸν Τζεβάτ πασᾶν. Ἐπεξηγούσα τὴν ἐγκύκλιον ταύτην λέγει ὅτι κατὰ ἐπιθυμίαν τοῦ Σουλτάνου ὁ Τζεβάτ πασᾶς ἐκλήθη ἡμέρας μόνον τινὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἵνα παρὰ τὴν αὐτῷ σχετικὰς Κωνσταντίνου περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ καταστάσεως. Εἰς τοὺς διπλωματικούς κύκλους θεωρεῖται βέ- βαιον ὅτι ἡ εἰς Κωνσταντινούπολιν κατεσκευα- σμένη πρόσκλησις τοῦ Τζεβάτ πασᾶ σχετιζε- ται μὲ τὸ ζήτημα τῆς υποψηφιότητος τοῦ πρίν- κηπος Γεωργίου, καὶ ὅτι ἀπεφασίσθη εἰς τὸν Τζεβάτ νὰ δοθῶσιν αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου δὴλῇ περὶ τῆς στάσεως τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ τηρήσῃ ἀπέναντι τῶν Μεγα- λων Δυνάμεων ἐν Κρήτῃ κατὰ τὴν ἐπίστασιν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος.

**Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως** εἰς τὸν «Νέον Ἑλ. Τύπον» ὅτι ἀπὸ τῆς 23/4 Μαρτίου ἀρχονταὶ ἐν Πετρούπολιν αἱ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ρωσίας διαπραγματεύσεις πρὸς πληρωμὴν τῆς ὀφειλομένης ὑπὸ τῆς Πύλης πο- λεμικῆς ἀποζημιώσεως. Βεβαιούται ὅτι ἡ Ρω- σία οὐδόθεν θὰ ἀποσύρῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ζήτημα- τος τούτου ἀπαιτήσεις αὐτῆς, καὶ ὅτι ἀναμφι- βάλως θὰ λάβῃ τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς κα- θυστερουμένης πολεμικῆς ἀποζημιώσεως. Ἐξ ἄλλου τηλεγραφοῦσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα ἐπὶ καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῶν αὐτῶν Μ. Δυνά- μεων θὰ ἀπευθύνωσι νεότεραν διακινήσεις εἰς τὴν Πύλιν, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ὑπενθυμίσωσιν αὐτῇ ὅτι ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐλληνικῆς πολεμι- κῆς ἀποζημιώσεως ὀφείλει νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς κατὰ τὰς Ἀρμενικὰς παραχὰς ζημιωθέντας ὑ- πηκόους αὐτῶν. Ἐπιστήμους βεβαιούται ὅτι εἰς τὴν κοινὴν ταύτην ἐνέργειαν τῶν λοιπῶν Δυ- νάμεων ἡ Ρωσία δὲν θὰ λάβῃ μέρος, διότι ἀπα- σχολῇ αὐτὴν πρωτίστως τὸ ζήτημα τῆς πολε- μικῆς ἀποζημιώσεως.

**Ἡ Βασιλικὴ** οἰκογένεια ἀποφασίσας νὰ ἐξέρχεται τὴν 25 Μαρτίου εἰς Ἀγίαν Λαύ- ραν ἀπῆλθεν εἰς Πειραιὸς ἐπιβαίνουσα τῆς θα- λαυγῆς αὐτῆς.

Ἡ βασιλικὴ θαλαμγῆς «Ἀμφιτρίτη», πέ- ρουσα τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν ἐλόκληρον, κατέπλευσε τὴν Τρίτην εἰς Ἰτέαν, ὅπου διενυ- κτέρουν.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ Διακορτὸν ἐγένοντο ἱσχυροὶ παρασκευαὶ πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Β. Οἰκογενείας. Κατεσκευάσθη ἐξέδρα καὶ ἄψις μυστοπόλιτος καὶ οἱ μικροὶ σταθμοὶ ἐλαβεν ὁ- ψιν πανηγυρικὴν.

Τὴν Τετάρτην τὴν πρωῒαν τέλος ἡ «Ἀμ- φιτρίτη», κατηνθύνθη τὸ Αἶγιον. Πάσαντα ἡ πόλις ἐλόκληρον ἐτέθη εἰς κίνησιν σὺν γυναῖξ καὶ τέκνοις. Ἡ φιλαρμονικὴ κατήλθε πρὸς ὑ- ποδοχὴν. Ὁ νομάρχης Ἀρχαῖος καὶ Ἡλιδος κ. Νάουμ καὶ ὁ δήμαρχος Αἰγίου ἐπέστησαν πρὸς πρεσβυτάτην τῶν Βασιλέων. Τὸν Βασιλέα ἀ- ποδοχάσθητα προσεφώνησεν ὁ δήμαρχος, εὐχα- ρίαις ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως θερμῶς τὸ αὐτὸ εὐ- παρίστης. Ἐκείθεν ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια κατηνθύνθη εἰς Διακορτόν, ὅπου ἐτέθη τοῦ ὀ- ντωπιοῦ σιδηροδρόμου. Δύο ἀμαξοσταχιαὶ με- τέφεραν τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν ἀκολουθίαν των εἰς τὰ Καλάβρυτα. Εἰς τὰ Καλάβρυτα ἡ ὑπο- δόχῃ ὑπῆρξε θερμὸς ἀπὸ ἐκ μέρους ὁλων τῶν Καλαβρυτινῶν, ἐνομοτασμένων διὰ τὴν βασι- λικὴν ἐπισκεψιν. Ὁ δήμαρχος προσεφώνησεν τὸν Βασιλέα. Ἐπίσης συγκινητικὴ ἀπῆλθεν προ-

σολαίαν καὶ ὁ ὁμόνομος τῷ πρωθυπουργῷ Ζαΐ- μης, δήμαρχος Λαπαθῶν. Γραφικώτατον ἦτο τὸ θέαμα τοῦ σταθμοῦ. Οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου Λευκαδίας, ἐπὶ λαοὶ ἄνδρες καὶ λευκὴ ἐνδοῦ- μέναι, ἦσαν ναυμάχοι. Οἱ κάτοικοι τῆς Κερ- πινῆς, τῆς ἰδιαίτερας τοῦ πρωθυπουργοῦ πατρί-δος, κατήλθον φέροντες τὴν ἱστορικὴν τοῦ δή-μου τῶν σημαίων, διάτρητον ἐκ τῶν τουρκικῶν σφαίρων, λείψανον δ' ἐνδόξων ἀγώνων τόσον μα- κρυνῶν φεῖ! Τὰ Καλάβρυτα, πόλις ἱστορικὴ, ἐκίνησαν τὸ θερμότατον ἐνδιαφέρον τοῦ Βασι- λέως, ζητήσαντος πλείστας πληροφορίας παρὰ τῶν κατόικων. Ἐπεδείχθησαν εἰς τὴν Α. Μ. τὰ σωζόμενα ἐπὶ ἱστορικῇ οἰκίᾳ.

Ἐν μέσῳ πολυαριθμῶν χωρικῶν ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια ἱκετεύσας διηυθύνθη πρὸς τὴν Ἀ- γίαν Λαύραν. Τὸ θέαμα ἦτο ἐξοχόν. Οἱ ἱστο- ρικοὶ λόγοι, κοσμοβιβρίαι, ἀποτέλουσαν πανόραμα γραφικόν. Ἀνώτερον περιγραφῆς εἶνε τὸ θέαμα τῆς ὑποδοχῆς εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς μονῆς Λαύ- ρας. Οἱ περίεξ ἄλφοι ἦσαν κατὰ μαστοὺ χωρικῶν. Οἱ Βασιλεῖς, παραμεινάντες ὀλίγον ὑπὸ τὴν ἱ- στορικὴν πλατάνον, διευθύνονται εἰς τὴν ἐκ- κλησίαν, ὅπου ψάλλεται ἡ δοξολογία. Ἡ Βα- σίλισσα, λέγεται, ὅτι εἶχε ταξίμον τὸ προ- σκύνημα εἰς Λαύραν. Ὁ βασιλόπαις Χριστόφο- ρος, τῇ ἐντολῇ τῆς Βασιλίσσης, γονυπετεῖ καὶ προσεύχεται πρὸ τοῦ λειψάνου τοῦ αἱγίου Ἀλε- ξίου. Ὁ μητροπολίτης ὑπεθυμίζει τὴν σημα-σίαν τῆς ἡμέρας καὶ εὐχεται τὸν Βασιλέα. Ὁ Βασιλεὺς, συγκινημένος, καταθέτει στέφανον ὁσφρῆς, ἀπὸ προηγουμένης ἑωρτᾶς ποῦ εἶνε ὁ τάφος τοῦ Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν, πληρο- φορεῖται δ' ὅτι οὗτος δὲν εἶνε γνωστός. Ἡ Βα- σίλισσα ἐπισκέπτεται τὸ σκευοφυλάκιον, κατα- σκευάζομενον δαπάναις τοῦ διαδόχου Κωνσταν- τίνου, ὡς καὶ τὰ διασωθέντα κειμήλια.

Μετὰ τοῦτο ὁ ἡγούμενος παρίσθη γεῦμα σα- ρκαστινόν, τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας νη- στευσίσης.

Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ Βασιλεὺς κατήλθε με- ταξὺ τῶν χωρικῶν φαίροτάτος, δημοτικώτα- τος, ἡχαρίας.

**ΠΑΡΙΣΙΟΙ**, 23 Μαρτίου. Αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἀνῆγγελλον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἀ- πεφασίσθη ὅπως ἡ πρὸς τὴν Τουρκίαν ὀφειλομένη πολεμικὴ ἀποζημιώσις πληρωθῇ διαδοχικῶς καὶ ἀνα- λόγως τοῦ ἐκκενωμένου ἐδάφους.

**ΛΟΝΔΙΝΟΝ**, 23 Μαρτίου. Ἀγγέλλουσιν ἐκ Χα- νίων ὅτι κυκλοφορεῖ φήμη καὶ ἡν ὁ Ὀθωμανικὸς πληθυσμὸς τῆς Ρεθίμνης προπαρασκευάζετο ὅπως μεταναστεύσῃ, ἀλλ' ἡ Πύλη διετάξε τὰς ὀθωμανικὰς ἀρχὰς νὰ ἀνταγθῶσιν εἰς τούτο ἐπιμύοντες.

**ΠΑΡΙΣΙΟΙ**, 23 Μαρτίου. Ἡ Γερμανία ἐπικύρω- σεν ἐπίσης, τὴν σύμβασιν τὴν ἐγγυομένην τὸ Ἑλ- ληνικὸν δάνειον.

**ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ**, 23 Μαρτίου. Ἡ «Ἡμερησία» τοῦ Βερολίνου πληροφορεῖται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἡ Πύλη δ' ἀπεβύθη προσεγγίᾳ διακινήσεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἀπαίτησῃ πᾶς αὐτῆς τὴν